

Bozók Ferenc

Nevermore

*Mellkasomat nehezíti
jéghideg éjjeli holló.
Túrni erős idegekkel
adjon az Isten erőt.*

*Adjon az Isten erőt és
gondtalan éjjeli álmat,
szárnya csapása kerüljön,
lökje ki őt a huzat.*

*Lökje ki őt a huzat, hogy
toll se maradjon utána,
csőre se kezdje ki szívem,
hangja se, rút „soha már”.*

Budapesti köd

*Grízlaza ködben a Lánchíd,
s villamosok sziluettje
bontakozik ki a grízből.
Bontja a hajnal a várost.*

*Tejpuha habba merítve
ébred a téren a Gerbaud,
mintha habos süti lenne.
Tódul a tejhab a korzón.*

*S József Attila, a vézna!
Szobra ma úgy ül a parkban,
mintha lebegne a tejszín
angyali, bajszos alakján.*

Ontológia

*Záros a lét, töredékes a tér,
véges, időleges és szakadós.
Szálra hasadnak a kapcsolatok,
mert laza férc, s puha, gyenge szövet
fűzőget össze magányosokat.
Zárosak és töredékesek itt
lét, az idő, terek és viszonyok,
mert a magány a való egyedül,
s mind ami van, s ugye, mind, aki él
térbe, időbe feszítve szorong.*